

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 25 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ 26 มกราคม 2565 เวลา 09.30 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 25 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย โพธิ์สุ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) กระทู้ถาม (ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานฯ ได้แจ้งต่อที่ประชุมในเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

2.1 คำสั่งศาลฎีกา โดยได้มีคำสั่งศาลฎีกาแจ้งว่า ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลฎีกาสั่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง เขตเลือกตั้งที่ 4 ใหม่ แทนนายวัฒนา สิทธิวัง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 มาตรา 133 ซึ่งศาลฎีกาได้มีคำสั่งให้รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2565 จึงมีผลให้นายวัฒนา สิทธิวัง ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลฎีกาจะมีคำพิพากษาว่ามีได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 มาตรา 133 และมาตรา 138 ดังนั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ได้ในขณะนี้ คือ 474 คน องค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง คือ 237 คน

ที่ประชุมรับทราบ

2.2 วันพฤหัสบดีที่ 27 มกราคม 2565 จะมีวาระการประชุมเรื่อง การเลือกตั้งกรรมการข้าราชการรัฐสภา ซึ่งจะเป็นการออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ จึงขอให้สมาชิกฯ ได้เข้าร่วมพิจารณาเพื่อลงมติในเรื่องดังกล่าว โดยจะพิจารณาหลังจากจบระเบียบวาระการประชุมเรื่องกระทู้ถาม ซึ่งเลื่อนมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในสัปดาห์ที่แล้ว

ที่ประชุมรับทราบ

2.3 สัปดาห์นี้ ไม่มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันศุกร์ ซึ่งได้มีการตกลงกันว่า กรณีที่ไม่มีการประชุมในวันศุกร์ และหากมีความจำเป็นจะขอรบกวนเวลาของสมาชิกฯ ในวันพุธและวันพฤหัสบดี เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกรณีที่มีเรื่องค้างการพิจารณา

ที่ประชุมรับทราบ

(3) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.1 ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นายสันติ กิระนันท์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แกลงต่อที่ประชุมว่า ตามที่ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 9 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 7 กรกฎาคม 2564 และครั้งที่ 18 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 8 กันยายน 2564 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นคำแปรญัตติจำนวน 1 คน คณะกรรมการฯ มีการประชุมจำนวน 11 ครั้ง โดยได้พิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ และพิจารณาเรียงลำดับมาตราจำนวน 13 มาตรา ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ เห็นว่า สมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต เพื่อส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และคณะกรรมการฯ ได้กำหนดบทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อในการเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ โดยให้เปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน อีกทั้งคณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตควรประกาศกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิต โดยกำหนดแยกเป็น 2 กรณี คือ กรณีสำหรับ P2P Lending Platform และกรณีสำหรับ Debt Crowdfunding Platform และการให้ความยินยอมต่อเจ้าของข้อมูลเครดิตต้องชัดเจนว่าเป็นการให้ความยินยอมให้ใช้ในวัตถุประสงค์เรื่องใดบ้าง เช่น เพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ เป็นต้น

จากนั้น ที่ประชุม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเริ่มจากชื่อร่าง คำปรารภ เรียงตามมาตรา ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็น ทั้งนี้ กรรมการฯ ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ	
มาตรา 3 แก้ไขบทนิยามในมาตรา 3 "ข้อมูลเครดิต"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 4 เพิ่มบทนิยามในมาตรา 3 "ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดการสินเชื่อ"	มีการแก้ไข
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 302 เสียง	
มาตรา 5 แก้ไขบทนิยามในมาตรา 3 "สมาชิก"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 6 แก้ไขมาตรา 20 วรรคสี่	มีการแก้ไข
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 298 เสียง	

หากเปิดเผยมากเกินไปจะทำให้ผู้ที่ต้องการกู้เงินอาจไม่ได้กู้เงินและยังเสียประโยชน์ที่ต้องเสียข้อมูลบางอย่างที่เกินเลยต่อการพิจารณาตามความจำเป็น คณะกรรมการฯ จึงได้กำหนดมาตรา 24/1/1 ขึ้น เพื่อให้คณะกรรมการฯ ไปออกกฎหมายลูกบทในการประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการว่าข้อมูลเท่าที่จำเป็นที่จะไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่จะกู้เงินแต่เพียงพอให้ผู้ต้องการให้กู้สามารถพิจารณาวิเคราะห์สินเชื่อและอำนวยความสะดวกให้ได้ สำหรับการให้ความยินยอมนั้นจะอยู่ในหลักเกณฑ์และวิธีการเช่นเดียวกันโดยต้องไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป และเป็นการกำหนดเพื่อประโยชน์ของผู้ขอสินเชื่อเป็นที่ตั้ง

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 298 เสียง

มาตรา 10 แก้ไขมาตรา 25 วรรคหนึ่ง (6) มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 288 เสียง

มาตรา 11 แก้ไขมาตรา 50 มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 297 เสียง

มาตรา 12 แก้ไขมาตรา 51 มีการแก้ไข

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 296 เสียง

มาตรา 13 แก้ไขมาตรา 57 ไม่มีการแก้ไข

จากนั้น ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนน 311 เสียง และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ด้วยคะแนน 310 เสียง

4.2 ร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แถลงต่อที่ประชุมว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่..) พ.ศ. เมื่อเดือนธันวาคม ที่ผ่านมานั้น คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยได้แก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด 12 มาตรา สำหรับสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการเปิดทางให้บริษัทมหาชนสามารถนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการดำเนินกิจการของบริษัทได้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เป็นการอำนวยความสะดวกแก่การดำเนินกิจการของบริษัทและประหยัดค่าใช้จ่าย รวมทั้งเปิดช่องทางให้การดำเนินการของบริษัททั้งในเรื่องของการส่งหนังสือ เอกสาร การนัดประชุม การโฆษณาต่าง ๆ ตลอดจนการมอบฉันทะ ให้สามารถดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยไม่ชักช้าและไม่เกิดปัญหาในทางกฎหมาย ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการและผู้ถือหุ้นก็สามารถดำเนินการได้ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาในรายละเอียดอย่างครบถ้วน และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งคำนึงถึงผู้ถือหุ้น โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นรายย่อยซึ่งมักจะไม่ได้รับความคุ้มครองหรือได้รับความเป็นธรรมในหลายกรณี ทั้งนี้ การดำเนินการของคณะกรรมการฯ ได้คำนึงถึงมาตรา 77 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติว่า รัฐพึงปรับปรุงกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบต่อประชาชน

จากนั้น ที่ประชุม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเริ่มจากชื่อร่าง คำปรารภ เรียงตามมาตรา ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ **ไม่มีการแก้ไข**

คำปรารภ **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา 1 **ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา 2 **มีการแก้ไข**
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 281 เสียง

มาตรา 3 เพิ่มมาตรา 6 วรรคสาม **มีการแก้ไข**
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 297 เสียง

มาตรา 4 เพิ่มมาตรา 7/1 **ไม่มีการแก้ไข**

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ประเด็น การส่งหนังสือหรือเอกสารโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีอื่นใดก็ได้ สมาชิกฯ ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ อภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยเพิ่มเติมวิธีอื่นใด ที่นายทะเบียนประกาศกำหนดเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และรองรับหากในอนาคตมีเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่ทันสมัยมากกว่าปัจจุบัน โดยไม่ต้องมีการแก้กฎหมายฉบับนี้ในภายหลัง อย่างไรก็ตาม ขอฝากไปยังทุกฝ่ายว่า กฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่นำเข้ามาพิจารณาภายในสภานั้นมีหลักการแคบจนเกินไป ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพิจารณาและแก้ไขร่างกฎหมายให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์

คณะกรรมการฯ ตอบชี้แจงว่า การเพิ่มเติมเรื่องอื่นใดนั้นอยู่นอกหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีหลักการเพียงแต่ต้องการให้มีการดำเนินกิจการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น

ทั้งนี้ สมาชิกฯ ผู้แปรญัตติไม่ติดใจ

มาตรา 5 แก้ไขมาตรา 79 **มีการแก้ไข**

มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็น

ประเด็น กรณีไม่มีข้อบังคับกำหนดห้ามไว้เป็นการเฉพาะ การประชุมคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งอาจดำเนินการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

กรรมการฯ ขอสงวนความเห็น อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า ควรใช้ถ้อยคำตามพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบ และสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการในวาระ 1 โดยให้คงข้อความว่า กรณีไม่มีข้อบังคับกำหนดห้ามไว้เป็นการเฉพาะ เนื่องจากหลักสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรธุรกิจคือการให้อิสระกับผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทในการบริหารงาน และกฎหมายจะเข้าไปกำหนดมาตรการบังคับที่ไม่อาจตกลงกันให้แตกต่างกันจากกฎหมายเฉพาะได้ในกรณีที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งวิธีการประชุมคณะกรรมการบริษัทนั้นเป็นเรื่องภายในของบริษัทที่ผู้ถือหุ้นสามารถตกลงกำหนดข้อบังคับเรื่องใด ๆ จะต้องมิใช่กฎหมายให้อำนาจไว้ และการประชุมทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นทางเลือกซึ่งบริษัทอาจมีความพร้อมหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ เห็นด้วยกับสมาชิกฯ ผู้แปรญัตติ โดยกฎหมายมหาชนนั้นเป็นไปเพื่อดูแลสิทธิของผู้ถือหุ้นรายย่อย และร่างของรัฐบาลมีการตั้งเงื่อนไขจึงเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้ถือหุ้นเสียงข้างมากเอาเปรียบผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งหลักของกฎหมายมหาชนจะต้องไม่มีเงื่อนไขดังกล่าว และยังคงให้ทางเลือก

ในการดำเนินการโดยปกติหรือทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เช่นเดิม นอกจากนี้ หลักการที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการมีการกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการหรือการประชุมผู้ถือหุ้นผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แต่ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนั้นกลับขัดแย้งกับหลักการจึงต้องมีการแก้ไข อย่างไรก็ตาม ยังมีคำว่า “อาจ” ซึ่งยังคงไม่เป็นไปตามหลักการเช่นกัน อีกทั้ง การตัดเงื่อนไขว่า กรณีที่ไม่มีข้อบังคับกำหนดห้ามไว้เฉพาะเป็นการตัดเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการข้างต้นหรือไม่ ส่วนประเด็นร่างหลักการที่จำเพาะเจาะจงจนเกินไปนั้น ควรมีการทบทวน เนื่องจากเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพิจารณาและแก้ไขร่างกฎหมายให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นการแสดงเจตนาว่าไม่ไว้วางใจผู้แทนของประชาชน

คณะกรรมการฯ ตอบชี้แจงว่า กฎหมายฉบับนี้มีหลักการในการกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการหรือการประชุมผู้ถือหุ้นผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แต่ในมาตรา 79 ของร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดเงื่อนไขว่า กรณีที่ไม่มีข้อบังคับกำหนดห้ามไว้เฉพาะ จึงถือว่าอยู่นอกเหนือหลักการ นอกจากนี้ ข้อบังคับของบริษัทไม่ควรจะอยู่เหนือกฎหมาย ทั้งนี้ กรรมการฯ มีการพิจารณาหลายครั้ง โดยกรรมการฯ เสียขี้ข้างมากของทุกพรรคการเมืองเห็นด้วยที่มีการแก้ไข เนื่องจากข้อบังคับควรอยู่ภายใต้กฎหมายจึงเป็นที่เห็นด้วยกับที่มีการแก้ไขดังกล่าว โดยยังคงไว้ซึ่งทางเลือกในการดำเนินการแต่ไม่ขัดต่อหลักการของร่างกฎหมาย

ที่ประชุมมีมติไม่เห็นด้วยตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 213 เสียง โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา 6 แก้ไขมาตรา 81 **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 296 เสียง

มาตรา 7 เพิ่มมาตรา 81/1 **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 301 เสียง

มาตรา 8 แก้ไขมาตรา 82 **มีการแก้ไข**

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้มุ่งเน้นด้านความทันสมัย อย่างไรก็ตาม กรณีการเรียกประชุมโดยมีข้อยกเว้นแต่มีความจำเป็นรีบด่วนเพื่อรักษาสิทธิหรือประโยชน์ของบริษัทจะแจ้งนัดประชุมโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด เป็นการแจ้งโดยไม่มีความชัดเจนว่ามีความจำเป็นอย่างไร และเป็นการเปิดโอกาสให้มีการละเมิดสิทธิของผู้ถือหุ้นที่มีเสียงข้างน้อย และผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งขัดต่อหลักการของกฎหมายมหาชน นอกจากนี้ คำว่า “วิธีการอื่นใด” ที่ขัดต่อหลักการในมาตรา 4 กรรมการฯ กลับนำมาใส่ในมาตรานี้ จึงต้องการทราบเหตุผลที่มาตรา 9 สามารถใช้คำดังกล่าวได้โดยไม่ขัดต่อหลักการ

คณะกรรมการฯ ตอบชี้แจงว่า วิธีการอื่นใด อยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่แล้ว กรรมการฯ ไม่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแต่อย่างใด และเพียงเพิ่มคำว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้ามาเท่านั้น

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 270 เสียง

มาตรา 9 เพิ่มมาตรา 98 วรรคสาม **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติไม่เห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 197 เสียง โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา 10 เพิ่มมาตรา 101 วรรคสาม **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่กรรมการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 275 เสียง

มาตรา 11 เพิ่มมาตรา 101/1**ไม่มีการแก้ไข**

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ทั้งนี้ สมาชิกฯ ผู้แปรญัตติไม่ติดใจ

มาตรา 12 เพิ่มมาตรา 102 วรรคสาม**มีการแก้ไข**

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม ซึ่งกรณีบริษัทรับผิดชอบค่าอากรแสตมป์อันเกิดจากการมอบฉันทะนั้น เป็นการเปิดช่องทางให้กับผู้ที่ไม่ต้องการเสียค่าอากรแสตมป์ให้รัฐหรือไม่ นอกจากนี้ โดยหลักของบริษัทมหาชนจะมีรายละเอียดของผู้ถือหุ้นอยู่แล้วว่ามีการเข้าประชุมจำนวนเท่าใด การจัดเก็บอากรแสตมป์สามารถรวบรวมจากรายชื่อผู้ถือหุ้นที่เข้าร่วมประชุมและจัดส่งให้กรมสรรพากรเลยได้หรือไม่ โดยไม่จำเป็นต้องจัดเก็บเป็นรายบุคคล

คณะกรรมาธิการฯ ตอบชี้แจงว่า ปัจจุบันการมอบฉันทะหรือติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ ต้องเสียอากรแสตมป์ทุกครั้ง ประกอบกับในทางปฏิบัติไม่มีการติดอากรแสตมป์ในการมอบฉันทะ โดยจะติดอากรแสตมป์ก็ต่อเมื่อมีการดำเนินคดีฟ้องร้องกันเกิดขึ้น และผู้บริหารของบริษัทก็มักจะนำสาเหตุดังกล่าวมาโจมตีผู้ถือหุ้นรายย่อยและถือว่าสัญญาต่าง ๆ เป็นโมฆะ จึงไม่ควรระบุว่าเป็นหน้าที่ของผู้มอบฉันทะในการติดอากรแสตมป์ แต่บริษัทเป็นผู้รับผิดชอบเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ถือหุ้นรายย่อย นอกจากนี้ ตราสารต่าง ๆ มีเจตนารมณ์ให้ติดอากรแสตมป์ให้บริบูรณ์ ณ ขณะยื่นก่อนเข้าร่วมประชุม กรณีที่ผู้ถือหุ้นเสียงข้างน้อยที่เป็นปฏิปักษ์ต่อผู้บริหารบริษัท หากไม่มีการติดอากรแสตมป์จะถูกห้ามไม่ให้เข้าร่วมการประชุมทันที ในกรณีการประชุมทางอิเล็กทรอนิกส์ กรมสรรพากรได้ชี้แจงว่า ต้องติด E-Stamp โดยระบุเลขประจำตัวผู้เสียภาษี เพื่อขอเข้ารระบบและชื่อ E-Stamp ทางอิเล็กทรอนิกส์ คณะกรรมาธิการฯ จึงมีข้อสังเกตว่า กรณีผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติจะดำเนินการได้อย่างไร เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ถือหุ้นรายย่อยและโดยหลักการบริษัททำหน้าที่ดำเนินการจัดการประชุมอยู่แล้ว ดังนั้น จึงพิจารณาให้กำหนดให้ชัดเจนว่าบริษัทต้องเป็นผู้ชำระอากรแสตมป์ ส่วนข้อสังเกตว่าผู้มอบฉันทะ ผู้ทรงตราสาร หรือผู้ได้รับประโยชน์ สามารถยื่นขอเสียอากรแสตมป์โดยบริษัทไม่ขัดต่อประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด

ที่ประชุมมีมติไม่เห็นชอบตามที่กรรมาธิการฯ แก้ไข ด้วยคะแนน 219 เสียง โดยให้คงไว้ตามร่างเดิม

จากนั้น ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนน 296 เสียง และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการฯ ด้วยคะแนน 287 เสียง

เรื่องด่วน

1. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
2. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
3. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
4. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และ
5. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ซึ่งเป็นเรื่องตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ 1 – 5 พิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 3 ครั้งที่ 22 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ 19 มกราคม 2565

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ โดยในหลักการและเหตุผลนั้นมีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาและมีการปรับปรุงให้ดีขึ้นในหลายส่วน อาทิ การแก่นियมนักเรียน นักศึกษา และระบบการศึกษาให้ครอบคลุมในทุกรูปแบบที่เป็นประโยชน์ต่อทุกคน มีความยืดหยุ่นเพื่อให้โอกาสให้มีการกู้ยืมให้มากที่สุด สามารถให้เงินกู้ยืมตามจำนวนปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และมีช่วงเวลาปลอดการชำระหนี้สำหรับผู้ที่ยังสำเร็จการศึกษา กรณีที่เป็นบุคคลทุพพลภาพ พิจารณาไม่สามารถประกอบการทำงานได้ หรือเสียชีวิต ให้ถือว่ายกเลิกหนี้ การฟ้องผู้ผิดนัดชำระหนี้ การฟ้องผู้ค้ำประกันที่ไม่เป็นธรรม การขยายโอกาสในการเข้าถึงเงินกู้ยืมในกลุ่มอื่น ๆ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องอีกต่อไป แต่ได้เพิ่มไปถึงนักเรียน นักศึกษาที่เรียนในระยะสั้น หรือเรียนเพื่อฝึกอาชีพ หรือเพื่อยกระดับทักษะ สมรรถนะ หรือการเรียนรู้ และยังรวมถึงบุคคลหรือคณะบุคคลที่จัดให้มีการศึกษาในหลักสูตรอาชีพหรือเพื่อยกระดับทักษะ สมรรถนะ หรือการเรียนรู้ตามที่คณะกรรมการ กยศ. กำหนด ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นประโยชน์ต่อเยาวชนไทย โดยเฉพาะเยาวชนที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ขาดทุนทรัพย์ เนื่องจากความยากจน ให้มีการศึกษาและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งการศึกษาเป็นการให้โอกาสในการมีอนาคตที่ดี โดยทุกประเทศที่มีการพัฒนานั้น ประชาชนในประเทศนั้น จะมีการศึกษาในระดับดี ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการมีอนาคตที่ดีได้ ซึ่งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี 2538 ในสมัย นายชวน หลีกภัย ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และมีดำริที่จะให้ลูกหลานคนจน คนที่มีรายได้น้อย ได้เข้าถึงการศึกษา โดยให้โอกาสกู้ยืมเงินจากรัฐในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกลงที่สุด เริ่มตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยให้ชำระค่าเล่าเรียนทั้งหมดรวมทั้งสิ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษาให้เพียงพอที่นักเรียน นักศึกษา สามารถสำเร็จการศึกษาได้โดยไม่รบกวนผู้ปกครอง ซึ่งในปีนั้น รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณ 4 พันล้านบาท เป็นกองทุนภายใต้กระทรวงการคลัง และต่อมารัฐบาลได้พยายามเพิ่มเงินกองทุนให้มากขึ้น จนปัจจุบันมีงบประมาณในกองทุนถึง 6 แสนล้านบาท สามารถให้เงินกู้กับนักเรียน นักศึกษากว่า 6 ล้านคน แต่ที่ผ่านมานั้นกองทุนก็มีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น ทั้งเรื่องจำนวนผู้กู้ที่ไม่สอดคล้องกับเงินที่อนุมัติ เงินกองทุนที่ให้นั้นไม่สอดคล้องกับเวลาที่นักเรียน นักศึกษา มีความจำเป็น และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วผู้กู้ยืมยังไม่ได้ชำระเงินคืนเนื่องจากยังไม่มีงานทำ ไม่มีความพร้อม จึงสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ค้ำประกันคือผู้ปกครองซึ่งมีความยากจนอยู่แล้ว หรือครูที่ค้ำประกันให้นักเรียน จึงควรยกเลิกระบบผู้ค้ำประกัน และคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำหรือไม่มีดอกเบี้ยเลย เพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้ทุกคนในประเทศเข้าถึงระบบการศึกษาให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ ควรคืนความเป็นธรรมให้กับนักเรียน นักศึกษาที่ต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดอันเกิดจากความไม่เป็นธรรม รวมทั้งควรมีการระบุให้ชัดว่าควรยกภาระเรื่องการค้าประกันออกไปเพื่อให้ความเป็นธรรมกับผู้ค้ำประกันเช่นกัน

ทั้งนี้ การกู้ยืมเพื่อศึกษานั้นจะมีข้อกำหนดว่ามีบุคคลใดบ้างที่มีคุณสมบัติสามารถกู้ยืมเงินได้ แต่ในการกู้ยืมเงินที่ผ่านมา มีกระบวนการที่ทำให้สามารถทำการทุจริตได้ โดยคณะกรรมการ กยศ. กับสถาบันการศึกษาจะมีวิธีการนำเงิน กยศ. มาใช้จากการที่สถาบันการศึกษาเอกชนบางแห่ง มีการเชิญชวนให้เรียนปริญญาตรีและให้ค่าคอมมิชชั่นผู้ที่เชิญชวนนักศึกษาเข้ามาเรียนสถาบัน โดยนักศึกษาที่มาเรียนสามารถกู้ยืมเงินได้ทุกคน ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นการจูงใจและเกิดผลประโยชน์กับสถาบันการศึกษา จึงต้องการให้คณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะตั้งขึ้นนี้ตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวให้เกิดความกระจ่างแก่สังคม และขอให้เข้มงวดในการพิจารณาและตรวจสอบคณะกรรมการ กยศ. ที่มีอำนาจในการให้กู้ยืมเงิน ไม่ให้มีการทุจริต

รวมทั้งต้องการให้เป็นการกู้ยืมโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย และให้มีการใช้เงินคืนต่อเมื่อผู้กู้ยืมเงินมีงานทำแล้ว เนื่องจากรัฐมีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ ส่งเสริมสนับสนุนจัดการศึกษาดังกล่าวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล และต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน โดยควรให้ทุนการศึกษาฟรีกับนักเรียน นักศึกษาที่ตั้งใจเรียน ขยันเรียน เป็นคนดี มีคุณธรรม และช่วยเหลือสังคม ซึ่งรัฐจะไม่ขาดทุนในการดำเนินการ เช่นนี้เพราะรัฐสามารถผลิตประชาชนที่มีความรู้และความสามารถให้กับประเทศได้ อย่างไรก็ตาม สมาชิกฯ ได้อภิปรายถึงปัญหาที่ประชาชนเป็นหนี้ กยศ. โดยความเหลื่อมล้ำทางฐานะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ กยศ. มีความจำเป็นเพื่อให้เด็กนักเรียน นักศึกษาที่เป็นลูกหลานชาวนา และที่อยู่อาศัยบริเวณชายขอบของประเทศ สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาเพื่อสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาได้ อีกทั้งยังเห็นว่า ประเทศไทยมีการพัฒนาทางการศึกษาที่ผิดเป้าประสงค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งบประมาณด้านการศึกษาในแต่ละปีนั้น รัฐบาลจัดสรรเพียงเล็กน้อยแต่ให้ความสำคัญและจัดสรรงบประมาณในเรื่องของความมั่นคงมากขึ้น อีกทั้งจากการบริหารหนี้ที่มีการคิดเงินค่าปรับนั้น หากพิจารณายอดรายได้สุทธิตั้งแต่เริ่มก่อตั้งกองทุนจำนวน 4 พันล้านบาท จนปัจจุบันกองทุนมีรายได้ที่เป็นดอกเบี้ยและรายได้ที่เป็นเงินค่าปรับเป็นเงินทั้งสิ้น 38,744 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยแล้วในรอบตั้งแต่ปี 2557 ถึงปี 2563 ได้มีเงินเฉลี่ยในกองทุนนี้ประมาณ 5,535 ล้านบาท ทำให้กองทุนนี้สร้างภาระหนี้ให้แก่เด็กนักเรียนที่กู้ยืม รวมถึงผู้ปกครอง ผู้ค้าประกัน รวมแล้วมีผู้ได้รับผลกระทบจากกองทุนประมาณ 20 ล้านคน และเห็นว่าไม่ควรกำหนดให้มีผู้ค้าประกันอีกต่อไป รวมทั้งขอฝากในเรื่องของการบริหารจัดการและการใช้จ่ายในการดำเนินคดี ซึ่งตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีทั้งสิ้น 8,788 ล้านบาท เฉลี่ยแล้วกองทุนใช้เงิน 1,255 ล้านบาท ต่อปี เป็นค่าจ้างทนายในการทวงหนี้กับลูกหลานของคนไทยที่เป็นอนาคตของประเทศ จึงเสนอให้นำเงินส่วนนี้ไปใช้หนี้กองทุนซึ่งจะเป็นประโยชน์มากกว่า และไม่บริหารกองทุนเพียงเพื่อหวังผลกำไรเท่านั้น ตลอดจนเสนอแนะให้ กยศ. ควรนำเทคโนโลยีหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้เยาวชนสามารถเข้าถึงกองทุนได้ง่าย รวดเร็ว และมีคุณภาพ สำหรับในส่วนของการชำระหนี้หลังจากจบการศึกษาแล้ว หากผู้กู้เงินไม่สามารถชำระหนี้ได้ รัฐบาลควรให้การช่วยเหลือให้ความรู้ หรือหาสถานที่ทำงานเพื่อรองรับให้คนกลุ่มนี้นำความรู้และทักษะที่เรียนมานั้นมาทำงานเพื่อใช้หนี้ได้ และหากผู้กู้เงินสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดก็ควรมีสิ่งตอบแทนให้ สำหรับข้อกำหนดของการให้ทุนได้เป่านั้น มีความเป็นไปได้น้อยมากที่เด็กยากจนจะสามารถเข้าถึงได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ อาทิ เรียนดี และเรียนในสาขาวิชาที่หายาก ทางคณะกรรมการฯ จึงควรเพิ่มอำนาจในการอนุญาตให้สถาบันการศึกษาเปิดสอนสาขาวิชาที่มีความจำเป็นอย่างทั่วถึงในทุกมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพในสาขาวิชาที่ต้องการอย่างเท่าเทียมกันทุกคน

ทั้งนี้ เมื่อสมาชิกฯ อภิปรายเป็นเวลาพอสมควรแล้ว และผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ อภิปรายสรุปแล้ว ที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนน 348 เสียง และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 35 คน กำหนดแปรญัตติ 15 วัน โดยใช้ร่างของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา

2. ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก 1 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในระเบียบวาระการประชุมที่ 5.34 ประธานฯ ได้หารือต่อที่ประชุม โดยขอนำร่างพระราชบัญญัตินี้มาพิจารณารวมไปในคราวเดียวกัน ซึ่งที่ประชุมไม่ขัดข้อง

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการคือเนื่องจากผู้กระทำความผิดอาญาบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง อาทิ การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อถูกจำคุกจนพ้นกำหนดโทษและได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบ้างแต่ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกันซ้ำอีก สมควรมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดดังกล่าว โดยการกำหนดให้มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อาจเกิดขึ้นอีก และเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดโดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสม

เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีดังนี้

1. ผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง หรือคดีอุกฉกรรจ์ที่มีลักษณะต่างจากผู้กระทำความผิดทั่วไป ทั้งในส่วนของพฤติกรรมการกระทำความผิดและระดับความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดซ้ำ
2. เพื่อกำหนดให้มีมาตรการพิเศษทางกฎหมายและทางปฏิบัติในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ เน้นการใช้มาตรการที่เหมาะสมกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง หรือคดีอุกฉกรรจ์ ได้แก่ มาตรการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่รวมถึงมาตรการทางการแพทย์ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน
3. ปัจจุบันประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมสอดส่องและติดตามผู้พ้นโทษอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำเมื่อพ้นออกจากกระบวนการยุติธรรม
4. ร่างกฎหมายฉบับนี้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาวิจัยและทบทวนแนวปฏิบัติที่ดี รวมถึงมาตรการที่เป็นที่ยอมรับของสหประชาชาติแล้วนำมาปรับให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย
5. เพื่อพัฒนาระบบป้องกันอาชญากรรม สร้างความปลอดภัยในสังคม มุ่งสู่การเป็นหลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล และสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม
6. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรียบร้อยแล้ว

นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชารัฐ เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเหตุผลคือผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง อาทิ การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส เมื่อได้รับโทษจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มีปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มี

สภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมาย เฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกัน สังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว

สาระสำคัญ

1. การกำหนดบทนิยาม (ร่างมาตรา 3) โดยมีการกำหนดความหมายของความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน การสืบเสาะและพินิจ การคุมความประพฤติ และผู้ถูกคุมประพฤติ

2. การกำหนดให้มีผู้รักษาการ และอำนาจในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 4)

3. การกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ กำหนดคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ การนำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และกำหนดให้คณะกรรมการได้รับเบี้ยประชุม (ร่างมาตรา 5 - ร่างมาตรา 12)

4. มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย โดยมีการกำหนดการทำรายงาน และความเห็นให้ศาลเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาในคดีที่จำเลยถูกฟ้องในข้อหาความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ (ร่างมาตรา 13) การกำหนดให้ศาลอาจรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ (ร่างมาตรา 14) คำสั่งให้ใช้มาตรการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา 15) คำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา 16) มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา 17) และการดำเนินการตามคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย (ร่างมาตรา 18)

5. การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ โดยมีการกำหนด ก่อนการปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา 19) เมื่อได้รับแจ้งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา 20) คำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา 21) การกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา 22) คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา 23) ผลของคำสั่งการคุมประพฤติ (ร่างมาตรา 24) การปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติ และการคุมประพฤติ (ร่างมาตรา 25) กรณีที่พ้นระยะเวลาคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษที่ศาลกำหนด (ร่างมาตรา 26) กรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยคำสั่งศาล (ร่างมาตรา 27) การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขคุมประพฤติ (ร่างมาตรา 28) จัดทำรายงานการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา 29)

6. การคุมขังภายหลังพ้นโทษ โดยมีการกำหนด การคุมขังผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา 30) ความจำเป็นที่จะต้องคุมขังผู้ถูกคุมประพฤติเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา 31) การยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษกับผู้กระทำความผิด

อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา 32) ความเป็นไปได้อย่างสูงที่ผู้ถูกร้องจะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา 33) คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง (ร่างมาตรา 34) เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษสิ้นสุด (ร่างมาตรา 35) การจัดทำรายงานการคุมขังภายหลังพ้นโทษสำหรับผู้ถูกคุมขังแต่ละราย (ร่างมาตรา 36) นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้ (ร่างมาตรา 37) คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งที่ผิดหลง (ร่างมาตรา 38) อำนาจพนักงานอัยการในการขอและอำนาจศาลในการพิพากษากักกัน (ร่างมาตรา 39)

7. การคุมขังฉุกเฉิน โดยมีการกำหนด การร้องขอต่อศาลเพื่อออกคำสั่งฉุกเฉิน (ร่างมาตรา 40) ให้ศาลได้สวนรายงานของพนักงานคุมประพฤติในทันที โดยไม่จำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกคุมประพฤติมาศาล (ร่างมาตรา 41) คำสั่งฉุกเฉินให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง (ร่างมาตรา 42) ทำสำนวนเสนอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติที่ศาลสั่งหรือทำสำนวนเสนอให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา 43)

8. การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยมีการกำหนดการพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง (ร่างมาตรา 44) หากศาลปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในมาตรา ก่อน ให้ศาลสั่งเงื่อนไขคุมประพฤติ (ร่างมาตรา 45) ผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนด (ร่างมาตรา 46)

9. การอุทธรณ์ โดยมีการกำหนดให้อุทธรณ์ได้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา 47)

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ออกแบบมาเพื่อมุ่งเน้นการป้องกันคือไม่ยอมปล่อยให้เหตุร้ายเกิดขึ้นแก่ประชาชนก่อนแล้วค่อยมาแก้ไขเยียวยาภายหลัง โดยมุ่งหวังที่จะลดการกระทำผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงให้ได้มากที่สุด เพื่อคุ้มครองทั้งผู้เสียหายและสังคม ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายรองรับในเรื่องนี้ โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ ก่อนที่จะปล่อยตัวผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงออกจากเรือนจำ ต้องได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญก่อน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบุคคลผู้นั้นจะไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำแบบเดิมอีก ซึ่งหากประเมินแล้วพบว่าบุคคลดังกล่าวมีความเสี่ยงที่จะกลับไปกระทำความผิดซ้ำก็จะมีมาตรการรองรับในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับบุคคลนั้น ๆ เริ่มต้นจากการเข้าสู่กระบวนการกำกับ ติดตาม เป็นการเฝ้าระวังด้วยการคุมประพฤติหลังจากที่พ้นโทษแล้ว อาทิ ให้พักอาศัยในสถานที่ที่ศาลกำหนด ห้ามออกนอกประเทศ ต้องแจ้งเมื่อมีการเปลี่ยนสถานที่ทำงาน ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ใส่อุปกรณ์ติดตามตัว ใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งการฉีดยาเพื่อลดฮอร์โมนเพศก็เป็นมาตรการทางการแพทย์อย่างหนึ่ง ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้รับการประเมินก่อนปล่อยตัวแล้วพบว่า การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษนั้นยังไม่เพียงพอที่จะยับยั้งการกระทำผิดซ้ำได้และยังมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อเหตุซ้ำก็สามารถคุมขังต่อไปได้อีกภายหลังพ้นโทษแล้ว หรือกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ก็สามารถขอให้ศาลสั่งคุมขังได้ และหากเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีพฤติการณ์ใกล้จะกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงโดยไม่มีมาตรการอื่นใดที่จะยับยั้งได้แล้วก็สามารถขอคุมขังฉุกเฉินได้ เพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชนและสังคมได้อย่างทั่วถึง

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ปัจจุบันในการช่วยป้องกันการเกิดเหตุรุนแรงจากการกระทำผิดซ้ำและเพิ่มความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตให้แก่ประชาชนและสังคม

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ต้องมีการทำความเข้าใจถึงแรงจูงใจในการกระทำผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ ตั้งแต่การขาด

ความยับยั้งชั่งใจ ปัญหาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว ปัญหาจากสภาพสังคม ปัญหาจากการดื่มแอลกอฮอล์ และยาเสพติด ตลอดจนปัญหาทางจิตเวช ซึ่งกรณีปัญหาทางจิตเวช นั้นเป็นสาเหตุสำคัญของการกระทำ ความผิดซ้ำที่ยากจะทำการป้องกัน หากไม่ได้รับการแก้ไขก่อนที่จะส่งตัวผู้ต้องขังกลับคืนสู่สังคม จึงต้องมีการบำบัดและรักษาอาการทางจิตเวชโดยผู้เชี่ยวชาญให้หายก่อนจะพ้นโทษ หากครบกำหนดโทษแล้วยังรักษาไม่หายต้องดำเนินการรักษาอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะได้รับการประเมินว่าไม่เป็นอันตรายต่อสังคมจึงจะปล่อยตัวผู้ต้องขังเหล่านั้นคืนสู่สังคม และเสนอแนะให้ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยขอให้ทบวงเพิ่มสัดส่วนของผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชในทุกขั้นตอนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการที่จะมีส่วนในการตัดสินใจ และการบำบัดรักษาจนไม่เป็นอันตรายต่อสังคมต้องดำเนินการก่อนครบกำหนดโทษ โดยมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชทำหน้าที่ประเมินอาการผู้ต้องขังทุกคน ไม่ใช่ให้อำนาจพนักงานอัยการเป็นผู้วินิจฉัยเสนอศาลตามที่ระบุในมาตรา 19 เพราะอาจเป็นการเปิดช่องให้พนักงานอัยการละเลย เพราะเกรงว่าจะมีผลเสียต่อรูปคดี ส่วนมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษนั้น ควรให้ผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชเป็นผู้ประเมินหรือมีการอ้างอิงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ ประกอบการพิจารณา รวมทั้งการกระทำ ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ไม่ควรดำเนินคดีในฐานะนักโทษชั้นกลางแต่ควรปรับเป็นนักโทษชั้นเลวหรือชั้นเลวมาก เนื่องจากการกระทำ ความผิดร้ายแรงที่เป็นอันตรายต่อสังคม อีกทั้งได้ตั้งข้อสังเกตว่าจำนวนนักจิตวิทยาคลินิกหรือจิตแพทย์เพื่อดำเนินการวางแผน แก้ปัญหารายบุคคลนั้นมีเพียงพอหรือไม่ การรักษาหรือการฉีดยาเพื่อลดฮอร์โมนเพศชายแก่ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ตลอดจนการประเมินสภาพจิตของผู้ต้องขังว่าสามารถกลับคืนสู่สังคมโดยไม่เป็นอันตรายต่อคนในสังคมแล้วจริงหรือไม่ อีกทั้ง สมาชิกฯ ยังได้กล่าวถึงหลักการห้ามดำเนินคดีซ้ำ โดยผู้กระทำความผิดสมควรได้รับโทษจากการกระทำแต่โทษที่ได้รับนั้นควรสอดคล้องกับหลักการและมีใช้การลงโทษซ้ำ และสาเหตุสำคัญของผู้ต้องขังที่การกระทำ ความผิดซ้ำในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศส่วนใหญ่มีปัญหาทางจิต ตั้งแต่วัยเด็ก มีสมาธิสั้น ไม่สามารถแยกแยะหรือความเป็นเหตุเป็นผลได้ ไม่สามารถควบคุมตนเองได้จนทำให้มีพฤติกรรมหุนหันพลันแล่นและต่อต้านสังคม เมื่อถูกลงโทษบ่อยครั้งจะทำให้มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงบทลงโทษ จากสังคมจนนำไปซึ่งการพึ่งพา ยาเสพติดและก่อเหตุอาชญากรรมร้ายแรงในเวลาต่อมา จึงขอให้ คณะกรรมการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อดำเนินการเรื่องนี้โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการยกระดับทั้งองค์ภาพเพื่อแก้ปัญหาทั้งยาเสพติดและจิตเวชในเด็กและผู้ต้องหาเป็นการเฉพาะในลักษณะเดียวกับศูนย์บริหาร สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) เชื่อว่าหากมีการดำเนินการทั้งระบบตามที่กล่าวมาข้างต้นจะทำให้จำนวนผู้ติดยาเสพติดและผู้ป่วยจิตเวชลดลงเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกัน ผู้เสียหายจากการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับเพศ หากไม่ได้รับการดูแลหรือบำบัดฟื้นฟูที่เพียงพออาจกลับ กลายเป็นผู้กระทำความผิดเสียเอง และอาจมีครอบครัวหรือคนรอบข้างที่อาจได้รับผลกระทบไปด้วย

นอกจากนี้ สมาชิกฯ ได้อภิปรายว่าในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าการกระทำ อาชญากรรมที่มีความรุนแรงและการกระทำทางเพศนั้นได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น มีความถี่สูงขึ้น และเป็น การกระทำผิดซ้ำจำนวนมาก โดยการกระทำลักษณะดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า โดยหลักของการควบคุมการกระทำ ความผิดในลักษณะนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐคือกระทรวงยุติธรรมถือเป็นด่านสุดท้ายในการคัดกรองผู้กระทำความผิด ก่อนที่จะออกสู่สังคม เพื่อให้ผู้กระทำความผิดที่ได้รับโทษแล้วสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข และสังคมเองก็ปรารถนาที่จะร่วมกับผู้ที่พ้นจากการคุมขังอย่างมีความสุขเช่นเดียวกัน จึงเห็นด้วยกับหลักการ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

พันตำรวจโท พงษ์ธร ธัญญสิริ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ชี้แจงว่า กฎหมายฉบับนี้เน้นหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) การป้องกันสังคมจากความผิดดังกล่าว ลดความหวาดกลัวกับภัยอาชญากรรมของประชาชน และการดูแลและคำนึงถึงเหยื่ออาชญากรรม 2) การส่งเสริม แก้ไข พื้นฟูผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง 3) การคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ส่วนในเรื่องของหลักบุคคลที่ไม่ควรถูกลงโทษในการกระทำความผิดเดิมนั้น จริง ๆ แล้วไม่ใช่เป็นการลงโทษซ้ำแต่เป็นเรื่องที่อยู่ในกระบวนการ หมวด 3 ทั้ง กระบวนการทางศาล กรมราชทัณฑ์ และมาตรการทางการแพทย์ สำหรับกรณีการกักกันนั้นเป็นกรณีที่ใช้ในทุกครั้งความผิด 3 ครั้งขึ้นไป ซึ่งความผิดทางเพศนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งเพื่อเป็นการป้องกันสังคมจึงไม่ต้องรอถึง 3 ครั้ง นอกจากนี้ ในส่วนของกระบวนการดูแลนั้น ได้มีศูนย์เฉพาะกิจการเฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชนซึ่งพร้อมที่จะดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ชี้แจงว่า ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของสมาชิกฯ เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางเดียวกับร่างพระราชบัญญัติของกระทรวงยุติธรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยพยายามตั้งคณะกรรมการในกระทรวงฯ ขึ้นมาเพื่อศึกษาว่าสาเหตุที่ผู้ต้องหาที่พ้นโทษออกมากระทำความผิดซ้ำ จึงเกิดแนวคิดที่จะเฝ้าสังเกตพฤติกรรมผู้ต้องขังหลังพ้นโทษ โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามพฤติกรรมที่ควรเฝ้าระวัง ทั้งนี้ กระทรวงฯ ยังไม่มีนโยบายเพิ่มจำนวนนักจิตเวชตามที่สมาชิกฯ ตั้งข้อสังเกตเนื่องจากปัจจุบันมีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronics Monitoring : EMCC) หรือ กำไลอิเล็กทรอนิกส์สำหรับควบคุมและเฝ้าระวังผู้ต้องขังที่พ้นโทษมาแล้วหรือได้รับการพิจารณาให้ได้รับการพักโทษ อย่างไรก็ตาม มีความยินดีที่สมาชิกฯ ที่มีความสนใจจะร่วมกันพิจารณาเพื่อให้ได้ร่างกฎหมายที่สมบูรณ์ในชั้นกรรมาธิการต่อไป

นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคพลังประชารัฐ ชี้แจงว่า ขอขอบคุณสมาชิกฯ ที่ได้อภิปรายให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เขียนหลักการไว้อย่างกว้าง ซึ่งเมื่อตั้งคณะกรรมการแล้วจะได้มีการพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ อย่างรอบคอบอีกครั้ง

จากนั้น ประธานฯ ได้ขอให้ที่ประชุมลงมติร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ในการประชุมครั้งถัดไป และสั่งปิดประชุมเวลา 19.07 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 19.07 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร